

Arrest

nr. 217 580 van 27 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 oktober 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 september 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 10 november 2015 België is binnengekomen, diende op 25 november 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 18 september 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 18 september 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 25/11/2015
Overdracht CGVS: 19/02/2016*

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 6 september 2017 van 14u10 tot 18u07, op 9 oktober 2017 van 14u08 tot 17u18 en op 1 augustus 2018 van 09u18 tot 12u42, telkens bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat, meester Mir Baz, was hierbij steeds aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart Afghaans staatsburger te zijn, u bent Pashtoun en afkomstig uit het dorp Char Bagh in het district Qarghayi in de provincie Laghman. In maart 2015 bent u in Jalalabad traditioneel gehuwd met A.A., een dorpsgenote. Zij verblijft momenteel nog in Afghanistan waar ze in uw dorp bij haar ouders woont. U verklaart dat uw vader ten tijde van het communisme voor het leger heeft gewerkt. Momenteel is hij met pensioen, maar door het vroeger werk van uw vader werden jullie in jullie dorp slecht bekeken, jullie werden als verraders beschouwd.

De taliban was al langere tijd actief in uw dorp en ze kwamen regelmatig bij u thuis langs om u te overtuigen met hen mee jihad te voeren. Uw vader weigerde dit telkens en probeerde via de dorpsouderen tot een overeenkomst te komen met de taliban. De taliban reageerde op uw vaders weigering u te laten strijden door mee te delen dat u de taliban ook op een andere manier van dienst kon zijn dan te vechten, waarna uw vader hen regelmatig tarwe gaf.

In 2014 en 2015 kwam ook Islamitische Staat (IS) in uw regio. Ook zij probeerden u te rekruteren, zij het op een iets agressievere manier. IS stond bekend als bijzonder wreed en meedogenloos en eiste dat u zich bij hen zou voegen. Als u dit niet zou doen, zouden ze u vermoorden en uw zussen ontvoeren. De situatie in uw regio werd voor u erg gevaarlijk en u sprak hierover met uw vader en uw grootvader. Zij wilden evenmin dat u de wapens zou opnemen en raadden u aan om te vluchten uit uw land.

Vanuit uw dorp vertrok u naar Jalalabad waar u een aantal dagen bij de smokkelaar verbleef om uw paspoort te regelen. Daarna vertrokken jullie naar Kabul, waar jullie opnieuw enkele nachten verbleven in afwachting van een visum. Op 5 september 2015 bent u vanuit Kabul per vliegtuig vertrokken naar Iran. Van daaruit reisde u illegaal verder naar Turkije en vervolgens naar Bulgarije. U reisde per auto, per trein en te voet over het Europese continent en hebt uiteindelijk op 25 november 2015 asiel aangevraagd in België.

Uw broer A.S.A. (O.V.(...)) vroeg op 10 september 2009 als minderjarige asiel aan in België. Op 9 juni 2010 werd hem de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw taskara, de taskara van uw echtgenote, het militair boekje van uw vader en andere documenten in verband met de militaire loopbaan van uw vader.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111).

Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS I p.2, CGVS II p.2, CGVS III p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat er belangrijke tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen uw verklaringen enerzijds en de verklaringen die uw broer, A.S.A. (O.V.(...)), op 25 mei 2010 heeft afgelegd in het kader van zijn toenmalige asielaanvraag. Hij verklaarde toen immers dat hij in 2009 met zijn volledige gezin, u was daar volgens hem ook bij (CGVS A.S.A. p.16), naar Iran is gegaan en dat hij sindsdien geen familie meer heeft in gans Afghanistan (CGVS A.S.A. p.6,15). Deze verklaringen staan echter in schril contrast met uw eigen verklaringen. U beweerde immers dat u pas in september 2015 uit Afghanistan bent vertrokken en dat u nooit eerder ergens anders hebt verbleven behalve uw geboortedorp en enkele dagen in Jalalabad voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan (CGVS I p.6,9,10, CGVS II p.3,6). Wanneer u werd geconfronteerd met de eerdere verklaringen van uw broer bleef u echter aanvankelijk volharden dat uw broer alleen was vertrokken uit Afghanistan en dat u niet weet of uw vader met hem is meegereisd (CGVS I p.9) om later dan aan te halen dat u sinds een incident in het opvangcentrum waarbij u een messteek opliep geheugenproblemen hebt en u zich van die periode niets meer herinnert (CGVS I p.9). U zou zich dus niet meer herinneren of u al dan niet samen met uw familie naar Iran bent gereisd op 17 à 18 jarige leeftijd, want zo oud was u in 2009 op het moment van uw broers beweerde vertrek uit Afghanistan. U verklaart dat dat misschien wel is gebeurd of misschien ook niet (CGVS III p.9).

Het is echter bijzonder weinig aannemelijk dat u zich niet zou herinneren of u op 17 à 18-jarige leeftijd, zo'n negen jaar geleden, met uw familie de ingrijpende beslissing hebt genomen om uw land van herkomst te verlaten en naar Iran te gaan. Uw verklaring dat u toen nog klein was (CGVS III p.9) wordt niet aanvaard, aangezien er van kan uitgegaan worden dat iemand die de leeftijd van 17 à 18 jaar heeft bereikt dergelijke ingrijpende gebeurtenissen wel degelijk ten volle beseft. Ook legt u geen enkel voldoende gestaafd medisch attest neer waaruit zou blijken dat u wel degelijk aan geheugenproblemen lijdt. Uw verklaring dat u sinds een incident in het opvangcentrum geheugenproblemen zou hebben, wordt dus niet aanvaard. Dat u beweert dat u zich dit niet meer herinnert en dus duidelijk geen afdoende verklaring kan bieden voor de flagrante tegenstrijdigheid, wordt u kwalijk genomen en brengt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw recente verblijf in Afghanistan ernstig in het gedrang.

Naast het bovenstaande werden nog andere tegenstrijdigheden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen die het CGVS sterken in de overtuiging dat u reeds veel eerder dan u beweert uit Afghanistan bent vertrokken, u gedurende een lange periode ergens anders hebt verbleven, maar dit bewust en angstvallig voor het CGVS tracht verborgen te houden. Zo zijn ook uw verklaringen over het contact dat u nog onderhoudt met uw familieleden niet eenduidig. Tijdens uw eerste gehoor ten overstaan van het CGVS op 6 september 2017 beweerde u immers nog dat uw ouders, broers en zussen allemaal nog in Afghanistan in uw geboortedorp Char Bagh woonden en u hen om de paar maanden contacteerde, zo had u twee à drie maanden voor het desbetreffende gehoor nog contact gehad met uw ouders, althans zo beweerde u (CGVS I p.3). Dit terwijl u tijdens uw derde gehoor bij het CGVS plots verklaarde dat u voor het laatst contact had gehad met uw ouders ergens in een onbekend Europees land toen u onderweg was naar België en dat u vanuit België nooit meer contact hebt gehad met uw ouders (CGVS III p.3,4). Ook beweerde u dat uw ouders al op het moment van uw vertrek uit Afghanistan van plan waren om uw dorp te verlaten en dat u momenteel niet weet waar ze verblijven, maar dat het allicht niet in uw dorp is (CGVS III p.3). U werd gewezen op uw eerdere verklaringen dat u wel degelijk nog vanuit België contact hebt gehad met uw ouders, waarna u opnieuw opwierp dat u aan psychische problemen lijdt, dat u helemaal niet meer weet wat u eerder hebt verteld en dat u slechts gebeurtenissen van maximum één of twee weken geleden kunt onthouden (CGVS III p.4). Opnieuw moet er echter op worden gewezen dat u op geen enkel moment een voldoende gestaafd medisch psychologisch attest neerlegt waaruit zou blijken dat uw cognitieve capaciteiten in die mate zijn aangetast dat u er niet in zou slagen om over kernelementen van uw asielrelaas eenduidige verklaringen af te leggen, waardoor uw loutere bewering dat u geheugenproblemen hebt niet volstaat en niet wordt aanvaard. Uw bewering dat uw sociaal assistent voor u een afspraak heeft gemaakt met een dokter (CGVS III p.4) verandert hier niets aan.

Verder valt uw verklaring op dat u in maart 2015 zou zijn gehuwd met A.A., volgens uw verklaringen was dat in Jalalabad (DVZ Verklaring vraag 15a), terwijl jullie allebei afkomstig zijn uit hetzelfde dorp, namelijk Char Bagh in het district Qarghayi in de provincie Laghman. Wanneer u hierop werd gewezen en werd gevraagd waarom jullie huwelijk in Jalalabad heeft plaatsgevonden en niet gewoon in jullie dorp, gaf u echter opnieuw uiteenlopende antwoorden. Eerst verklaarde u namelijk dat u niet in uw dorp kon trouwen, omdat u problemen met de taliban en IS zou riskeren als er muziek zou worden gespeeld tijdens de ceremonie. De taliban en IS waren op dat moment actief in uw dorp en volgens hen is muziek haram. Om problemen met hen te vermijden, zijn jullie dus in Jalalabad gehuwd, waarna jullie gewoon naar het dorp zijn teruggekeerd (CGVS I p.8). Dit terwijl u tijdens uw derde persoonlijk onderhoud bij het CGVS beweerde dat u in Jalalabad bent getrouwd louter omdat uw schoonfamilie daar toen woonde (CGVS III p.6). Wanneer u werd gewezen op uw eerdere verklaringen, beweerde u dan toch dat u in Jalalabad bent getrouwd omwille van de mogelijke problemen met IS en de taliban en zei u ook dat het huis van uw schoonfamilie in Jalalabad was (CGVS III p.12). Aangezien u eerder echter beweerde dat uw schoonvader al lang in Laghman woonde en u tijdens uw eerste gehoor bij het CGVS met geen woord hebt gerept over een huis van uw schoonfamilie in Jalalabad (CGVS I p.8) kan deze verklaring niet worden aanvaard ter verschoning van de vastgestelde tegenstrijdigheid. Ook hierdoor wordt uw geloofwaardigheid verder ondermijnd.

Vervolgens was u ook tegenstrijdig over het tijdstip waarop u uw dorp zou hebben verlaten om naar Jalalabad te gaan. Aanvankelijk beweerde u dat u 's nachts vanuit uw dorp naar Jalalabad was vertrokken en dat u rechtstreeks naar het huis van de smokkelaar bent gegaan (CGVS II p.4), terwijl u tijdens uw volgende persoonlijk onderhoud dan weer beweerde dat u ongeveer in de namiddag naar Jalalabad bent gegaan met het openbaar vervoer (CGVS III p.7). Opnieuw wordt hierdoor geraakt aan uw geloofwaardigheid en wordt het CGVS in de overtuiging gesterkt dat u reeds vroeger uit Afghanistan bent vertrokken dan u ten overstaan van het CGVS beweert.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in het dorp Char Bagh, gelegen in het district Qarghayi van de provincie Laghman, niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht

aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan.

Over de feiten die u er zou hebben meegemaakt, legde u bovendien verschillende tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u al lang problemen had met de taliban, dat de problemen met de taliban al twee à drie jaar bezig waren toen IS naar uw dorp kwam en u ook met hen problemen kreeg (CGVS II p.6). U verklaarde dat de taliban u al één à twee jaar lang vroegen om mee te doen met hen voor IS u wilde rekruteren (CGVS II p.6,7). Dit terwijl u later dan weer beweerde dat er slechts een maand of iets minder is voorbijgegaan tussen de eerste keer dat de taliban u wilde rekruteren en de eerste keer dat IS u wilde rekruteren en dat u twee à drie maanden nadat de taliban u voor het eerst wilde rekruteren al uit Afghanistan bent vertrokken. U beweerde dat de taliban u daarvoor nooit persoonlijk heeft lastiggevalen (CGVS III p.19,20). Toen u werd geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, beweerde u dat uw problemen vroeger niet echt ernstig waren zoals in de laatste twee à drie maanden (CGVS III p.20). Echter, dit is geenszins een afdoende verklaring voor de vastgestelde tegenstrijdigheid, aangezien u het eerder duidelijk al had over persoonlijke rekrutering door de taliban, wat volgens uw eigen beweringen de directe aanleiding was voor uw vertrek uit uw land (CGVS I p.13). Tijdens uw derde persoonlijk onderhoud meende u dan weer dat de taliban u al een eerste keer kwam rekruteren toen u 19 à 20 jaar oud was (CGVS III p.17). Aangezien u volgens uw verklaringen in 1991 bent geboren, zou dat dus al in 2011 moeten zijn geweest, wat dan weer zou betekenen dat u al meer dan vier jaar door de taliban werd lastiggevalen voor u uit uw land bent vertrokken. Al deze verschillende verklaringen vallen geenszins met elkaar te rijmen, waardoor het bedrieglijk karakter van uw asielaanvraag eens te meer wordt bevestigd.

Voorts verklaarde u tijdens uw tweede gehoor bij het CGVS dat IS vaak naar uw huis is gekomen, dat ze sommige maanden drie keer of zelfs meer langskwamen (CGVS II p.3), terwijl u tijdens uw derde persoonlijk onderhoud eerst beweerde dat IS niet bij u thuis is geweest, daarna dat u niet weet of ze bij u thuis zijn geweest om nog later dan te verklaren dat ze wel bij u thuis zijn langs geweest, maar dat dat slechts één of twee keer was, u was daar ook geen van beide keren bij aanwezig (CGVS III p.19). Wederom wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierdoor ondermijnd.

Ook zei u aanvankelijk dat, wanneer u IS van ver zag aankomen in de richting van uw huis, u ging onderduiken bij uw oom of bij de burens. Toen ze dan bijna bij uw huis waren, sprong u over het muurtje en dook u onder bij uw burens (CGVS II p.8). Tijdens uw derde persoonlijk onderhoud bij het CGVS beweerde u echter dat u bij de bezoeken van IS in uw huis telkens toevallig niet thuis was, u was net naar de bazaar of was op de landbouwgrond aan het werken (CGVS III p.19). Wel beweerde u dat, als u de mensen van IS zag komen, u zag dat al van ver aangezien uw huis op een heuvel lag, u samen met andere dorpelingen wegliep om zich ergens te gaan verstoppen. Jullie hadden geen specifieke plaats om zich te verstoppen, jullie liepen gewoon naar een huis één à twee uur verder, waar u een tijdje bleef wachten (CGVS III p.21). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen dat u gewoon bij uw buurman over het muurtje sprong wanneer IS op komst was, verklaarde u dat u verschillende keren bent weggelopen van IS en dat u zich dus ook bij uw oom en bij de burens hebt verstopt (CGVS III p.21). Uw persoonlijke verklaringen eens te meer aanpassen wanneer u met tegenstrijdigheden wordt geconfronteerd is en blijft niet afdoende ter verschoning van vastgestelde inconsistentie en bevestigt enkel verder het bedrieglijke karakter van uw asielaanvraag.

Omwille van de talloze bovenstaande argumenten maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen hebt om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en oorspronkelijk afkomstig bent uit Char Bagh en er ooit woonachtig geweest te

zijn. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afgaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/ EU)- A judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26; EASO Country Guidance – Common Analysis: Afghanistan, pag. 98, voetnoot 57). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 06/09/2017, 09/10/2017 en 01/08/2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt.

De documenten die u neerlegt zijn niet van die aard dat ze de bovenstaande conclusies kunnen wijzigen.

Er moet immers worden benadrukt dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas

herstellen. Daarenboven blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en dat tegen betaling eender welk document kan worden verkregen. Hierdoor is de relatieve bewijswaarde van Afghaanse documenten hoe dan ook gering en kunnen de taskara van u en uw vrouw niet als bewijs gelden voor uw beweerdte recente herkomst uit het dorp Char Bagh in het district Qarghayi in de provincie Laghman. De documenten over de militaire loopbaan van uw vader betreffen enkel zijn job in het verleden, maar geven verder geen uitsluitsel over uw persoonlijke problemen of over de plaats waar u recentelijk nog zou hebben verbleven in uw geboorteland, Afghanistan.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afghaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerdte datum van vertrek in het dorp Char Bagh, district Qarghayi in de provincie Laghman, heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

Op 8 augustus 2018 werd u op basis van artikel 57/5 quater van de Vreemdelingenwet een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 1 augustus 2018 opgestuurd. U werd de kans gegeven om binnen de acht werkdagen na de betekening van de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud eventuele opmerkingen aan het CGVS door te geven. Tot op heden werden dergelijke opmerkingen niet ontvangen, waardoor het CGVS ervan kan uitgaan dat u instemt met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat uw broer A.S.A. (O.V.(...)) op 9 juni 2010 de status van subsidiair beschermde werd toegekend. Er moet echter worden beklemtoond dat elke asielaanvraag afzonderlijk en op eigen merites dient te worden beoordeeld, waardoor een beschermingsstatus voor uw broer niet noodzakelijk moet leiden tot een beschermingsstatus voor u.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In het eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van artikel 1A van het Verdrag van Genève; Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;

Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Schending artikel 3 EVRM juncto Schending artikel 48/4, §2, b en c van de vreemdelingenwet”.

Hij bespreekt het begrip “vluchteling”, zoals gedefinieerd in artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en past de elementen van deze definitie toe. Verzoeker voert aan dat hij vervolging vreest door de taliban. Ter staving van zijn subjectieve vrees verwijst hij naar zijn verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouden. Ter staving van zijn objectieve vrees verwijst hij naar de UNHCR “*Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*” van 6 augustus 2013 met betrekking tot de risico’s voor personen die geacht worden de overheid te steunen. Hij voert aan dat hij bescherming van de Afghaanse autoriteiten niet kan inroepen.

- In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto schending van gelijkheidsbeginsel juncto Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Verzoeker meent dat de bestreden beslissing onderling tegenstrijdig is daar waar enerzijds wordt verwezen naar een arrest van het EHRM waaruit blijkt dat verzoeker de enige partij is die informatie kan verschaffen over zijn persoonlijke omstandigheden en anderzijds zich te baseren op de verklaringen van zijn broer om verzoekers recent verblijf in zijn vermeende regio van herkomst in twijfel te trekken.

Verzoeker wijst erop dat hij kampt met psychologische problemen en legt uit dat hij met zijn familie naar Iran vertrokken is, maar dat zij omwille van financiële problemen teruggekeerd zijn naar Afghanistan. De commissaris-generaal heeft echter nagelaten om de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn recent verblijf in zijn vermeende regio van herkomst te beoordelen aan de hand van kennisvragen en houdt evenmin rekening met het feit dat verzoekers echtgenote in deze regio verblijft.

Waar de bestreden beslissing erop wijst dat verzoeker geen medische attesten voorlegt om zijn mentale problemen te staven, voert verzoeker aan dat hij “*via het land naar België [is] gekomen en men hoeft geen psycholoog of psychiater te zijn om te beseffen dat dit een traumatische ervaring is.*” Bovendien heeft hij messteken gekregen in het centrum. Verzoeker voert verder aan dat de commissaris-generaal bij de neerlegging van psychologische attesten in andere zaken zelf wijst op de relatieve bewijswaarde van dergelijke attesten.

Verzoeker betwist verder niet dat hij uiteenlopende verklaringen heeft afgelegd over zijn huwelijk en zijn contacten met zijn familie, doch meent dat hij geen belang heeft om over dergelijke zaken niet de waarheid te vertellen, zodat zijn recent verblijf in zijn regio van herkomst niet op basis van deze vaststellingen in twijfel kan worden getrokken.

Verzoeker wijst er andermaal op dat de tijdens de persoonlijke onderhouden gestelde kennisvragen over zijn regio van herkomst niet betrokken werden in de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen en voert aan dat de commissaris-generaal evenmin stelt dat er sprake is van een “*ingestudeerd karakter*”. Hij besluit dat er een gebrekkig onderzoek is gevoerd. De commissaris-generaal heeft bovendien geen rekening gehouden met het profiel van verzoeker.

Verzoeker licht verder toe als volgt:

“Schending van artikel 3 EVRM juncto schending van artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet:

Verweerster heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, B – grond.

Hierbij wenst verzoeker te verwijzen naar § 39 van Elgafaji arrest over de ‘sliding scale’:

“Hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming”.

Verzoeker heeft deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door de bovenvermelde redenen en door het feit dat zijn broer ook sub beschermingsstatus gekregen heeft in België.”

Verzoeker citeert verder uit informatie over de situatie van terugkeerders in Afghanistan van UNHCR, IRIN, Oxfam, RDC en Amnesty International.

2.1.2. Ter zitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met een psychologisch attest van een bemiddelaar in familiale systeemtherapie, M. Mohseny, van 10 januari 2019.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing oordeelde terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk maakt, gezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers recente verblijf in het dorp Char Bagh, in het district Qarghayi in de provincie Laghman.

De verwijzing in de bestreden beslissing naar het principe geformuleerd in het arrest “*J.K. tegen Zweden*” van het EHRM van 23 augustus 2016 dat verzoeker de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen (“*J.K. e.a. t. Zweden*”, nr. 59166/12; 23 augustus 2016, § 96) verhindert immers niet dat de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn persoonlijke omstandigheden kan getoetst worden aan de hand van verklaringen van zijn familieleden. Het vergelijken van verklaringen afgelegd door familieleden betreft immers een nuttige methode om de waarachtigheid van hun verklaringen over hun persoonlijke omstandigheden zoals hun verblijfplaatsen na te gaan, gelet op het belang van correcte informatie over dergelijke elementen voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming. Er anders over oordelen zou elk persoonlijk onderhoud, dat tot doel heeft een precieze inschatting te kunnen maken van verzoekers nood aan internationale bescherming, zinledig maken.

Verzoekers verklaringen in het verzoekschrift dat hij met zijn familie naar Iran gevlucht is, doch dat zij omwille van financiële problemen naar Afghanistan zijn teruggekeerd, betreft een loutere *post factum* bewering, die na reflectie tot stand gekomen is na kennisname van de bestreden beslissing en derhalve niet wordt aangenomen. Indien dit immers daadwerkelijk het geval zou zijn, ziet de Raad niet in waarom verzoeker dit niet zo zou aangeven bij aanvang van de procedure toen hem gevraagd werd naar een overzicht van zijn verblijfplaatsen (DVZ-verklaring, stuk 22, p. 4) of tijdens het persoonlijk onderhoud wanneer hij geconfronteerd wordt met de vaststelling dat zijn broer verklaarde dat zijn hele familie naar Iran was gevlucht (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 12, p. 9). Verzoekers verweer klemmt bovendien met zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij zich een verblijf in Iran niet kan herinneren omwille van geheugenproblemen (*Ibid.*), zodat bovenstaand verweer in het verzoekschrift verder afbreuk doet aan verzoekers verklaringen over zijn geheugenproblemen.

Waar verzoeker thans ter terechtzitting een medisch attest neerlegt ter staving van zijn geheugenproblemen, merkt de Raad op dat dit attest werd opgesteld door een bemiddelaar in familiale systeemtherapie. Het attest vermeldt bovendien louter dat verzoeker lijdt aan symptomen als paniekaanvallen, slapeloosheid, nervositeit, chronische vermoeidheid en concentratieproblemen, doch hieruit kan niet worden afgeleid dat verzoekers cognitief geheugen dermate is aangetast dat hij niet in staat was om een coherent en consistent asielrelaas naar voor te brengen. Verzoeker legt aldus nog steeds geen voldoende gestaafd medisch attest neer waaruit blijkt dat hij dermate te kampen heeft met geheugenproblemen dat hij zich een verblijf in Iran niet meer zou herinneren, noch zich niet meer zou herinneren wanneer hij voor het laatst zijn familie heeft gecontacteerd.

De Raad merkt immers op dat de bestreden beslissing niet enkel gebaseerd is op de verklaringen van verzoekers broer, doch tevens op verzoekers tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen over zijn contacten met zijn familie en zijn huwelijk met A.A., waarvan verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk stelt deze niet te betwisten. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert is de Raad van oordeel dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat verzoeker geen zicht wenst te bieden op de verblijfsomstandigheden van zijn familieleden, hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over

zijn recente verblijfsomstandigheden. Verzoeker kan, gelet op deze vaststellingen, dan ook niet gevolgd worden dat rekening diende te worden gehouden met het verblijf van zijn echtgenote in zijn vermeende regio van herkomst. Bijkomend merkt de Raad op dat verzoeker bij aanvang van de procedure verklaarde dat zijn familie, echtgenote en schoonfamilie allen woonachtig zijn te Jalalabad (DVZ-verklaring, stuk 22, p. 5-7), hetgeen verder tegenstrijdig is met zijn verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouden met betrekking tot de verblijfplaats van zijn familie, echtgenote en schoonfamilie en aldus verder afbreuk doet aan zijn verklaringen met betrekking tot zijn recent verblijf in zijn vermeende regio van herkomst.

Verzoekers kritiek in het verzoekschrift dat de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn recente verblijfplaatsen niet werd beoordeeld aan de hand van kennisvragen, kan geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen die op zich toelaten om te besluiten dat verzoeker zijn reële verblijfsituatie voor zijn aankomst in België niet wilt verduidelijken, integendeel. Verzoeker weigert op moedwillige wijze klaarheid te scheppen over zijn verblijfplaatsen voor zijn komst naar België.

Gezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn recent verblijf in zijn vermeende regio van herkomst, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan. Geheel ten overvloede wijst de Raad nog op dat de bestreden beslissing pertinent en terecht motiveerde dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten, hetgeen door verzoeker overigens niet concreet wordt betwist in zijn verzoekschrift.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat er belangrijke tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen uw verklaringen enerzijds en de verklaringen die uw broer, A.S.A. (O.V.(...)), op 25 mei 2010 heeft afgelegd in het kader van zijn toenmalige asielaanvraag. Hij verklaarde toen immers dat hij in 2009 met zijn volledige gezin, u was daar volgens hem ook bij (CGVS A.S.A. p. (...)), naar Iran is gegaan en dat hij sindsdien geen familie meer heeft in gans Afghanistan (CGVS A.S.A. p.6,15). Deze verklaringen staan echter in schril contrast met uw eigen verklaringen. U beweerde immers dat u pas in september 2015 uit Afghanistan bent vertrokken en dat u nooit eerder ergens anders hebt verbleven behalve uw geboortedorp en enkele dagen in Jalalabad voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan (CGVS I p.6,9,10, CGVS II p.3,6). Wanneer u werd geconfronteerd met de eerdere verklaringen van uw broer bleef u echter aanvankelijk volharden dat uw broer alleen was vertrokken uit Afghanistan en dat u niet weet of uw vader met hem is meegerisd (CGVS I p.9) om later dan aan te halen dat u sinds een incident in het opvangcentrum waarbij u een messteek opliep geheugenproblemen hebt en u zich van die periode niets meer herinnert (CGVS I p.9). U zou zich dus niet meer herinneren of u al dan niet samen met uw familie naar Iran bent gereisd op 17 à 18 jarige leeftijd, want zo oud was u in 2009 op het moment van uw broers beweerde vertrek uit Afghanistan. U verklaart dat dat misschien wel is gebeurd of misschien ook niet (CGVS III p.9). Het is echter bijzonder weinig aannemelijk dat u zich niet zou herinneren of u op 17 à 18-jarige leeftijd, zo'n negen jaar geleden, met uw familie de ingrijpende beslissing hebt genomen om uw land van herkomst te verlaten en naar Iran te gaan. Uw verklaring dat u toen nog klein was (CGVS III p.9) wordt niet aanvaard, aangezien er van kan uitgegaan worden dat iemand die de leeftijd van 17 à 18 jaar heeft bereikt dergelijke ingrijpende gebeurtenissen wel degelijk ten volle beseft. Ook legt u geen enkel voldoende gestaaft medisch attest neer waaruit zou blijken dat u wel degelijk aan geheugenproblemen lijdt. Uw verklaring dat u sinds een incident in het opvangcentrum geheugenproblemen zou hebben, wordt dus niet aanvaard. Dat u beweert dat u zich dit niet meer herinnert en dus duidelijk geen afdoende verklaring kan bieden voor de flagrante tegenstrijdigheid, wordt u kwalijk genomen en brengt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw recente verblijf in Afghanistan ernstig in het gedrang.

Naast het bovenstaande werden nog andere tegenstrijdigheden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen die het CGVS sterken in de overtuiging dat u reeds veel eerder dan u beweert uit Afghanistan bent vertrokken, u gedurende een lange periode ergens anders hebt verbleven, maar dit bewust en

angstvallig voor het CGVS tracht verborgen te houden. Zo zijn ook uw verklaringen over het contact dat u nog onderhoudt met uw familieleden niet eenduidig. Tijdens uw eerste gehoor ten overstaan van het CGVS op 6 september 2017 beweerde u immers nog dat uw ouders, broers en zussen allemaal nog in Afghanistan in uw geboortedorp Char Bagh woonden en u hen om de paar maanden contacteerde, zo had u twee à drie maanden voor het desbetreffende gehoor nog contact gehad met uw ouders, althans zo beweerde u (CGVS I p.3). Dit terwijl u tijdens uw derde gehoor bij het CGVS plots verklaarde dat u voor het laatst contact had gehad met uw ouders ergens in een onbekend Europees land toen u onderweg was naar België en dat u vanuit België nooit meer contact hebt gehad met uw ouders (CGVS III p.3,4). Ook beweerde u dat uw ouders al op het moment van uw vertrek uit Afghanistan van plan waren om uw dorp te verlaten en dat u momenteel niet weet waar ze verblijven, maar dat het allicht niet in uw dorp is (CGVS III p.3). U werd gewezen op uw eerdere verklaringen dat u wel degelijk nog vanuit België contact hebt gehad met uw ouders, waarna u opnieuw opwierp dat u aan psychische problemen lijdt, dat u helemaal niet meer weet wat u eerder hebt verteld en dat u slechts gebeurtenissen van maximum één of twee weken geleden kunt onthouden (CGVS III p.4). Opnieuw moet er echter op worden gewezen dat u op geen enkel moment een voldoende gestaaft medisch psychologisch attest neerlegt waaruit zou blijken dat uw cognitieve capaciteiten in die mate zijn aangetast dat u er niet in zou slagen om over kernelementen van uw asielrelaas eenduidige verklaringen af te leggen, waardoor uw loutere bewering dat u geheugenproblemen hebt niet volstaat en niet wordt aanvaard. Uw bewering dat uw sociaal assistent voor u een afspraak heeft gemaakt met een dokter (CGVS III p.4) verandert hier niets aan.

Verder valt uw verklaring op dat u in maart 2015 zou zijn gehuwd met A.A., volgens uw verklaringen was dat in Jalalabad (DVZ Verklaring vraag 15a), terwijl jullie allebei afkomstig zijn uit hetzelfde dorp, namelijk Char Bagh in het district Qarghayi in de provincie Laghman. Wanneer u hierop werd gewezen en werd gevraagd waarom jullie huwelijk in Jalalabad heeft plaatsgevonden en niet gewoon in jullie dorp, gaf u echter opnieuw uiteenlopende antwoorden. Eerst verklaarde u namelijk dat u niet in uw dorp kon trouwen, omdat u problemen met de taliban en IS zou riskeren als er muziek zou worden gespeeld tijdens de ceremonie. De taliban en IS waren op dat moment actief in uw dorp en volgens hen is muziek haram. Om problemen met hen te vermijden, zijn jullie dus in Jalalabad gehuwd, waarna jullie gewoon naar het dorp zijn teruggekeerd (CGVS I p.8). Dit terwijl u tijdens uw derde persoonlijk onderhoud bij het CGVS beweerde dat u in Jalalabad bent getrouwd louter omdat uw schoonfamilie daar toen woonde (CGVS III p.6). Wanneer u werd gewezen op uw eerdere verklaringen, beweerde u dan toch dat u in Jalalabad bent getrouwd omwille van de mogelijke problemen met IS en de taliban en zei u ook dat het huis van uw schoonfamilie in Jalalabad was (CGVS III p.12). Aangezien u eerder echter beweerde dat uw schoonvader al lang in Laghman woonde en u tijdens uw eerste gehoor bij het CGVS met geen woord hebt gerept over een huis van uw schoonfamilie in Jalalabad (CGVS I p.8) kan deze verklaring niet worden aanvaard ter verschoning van de vastgestelde tegenstrijdigheid. Ook hierdoor wordt uw geloofwaardigheid verder ondermijnd.

Vervolgens was u ook tegenstrijdig over het tijdstip waarop u uw dorp zou hebben verlaten om naar Jalalabad te gaan. Aanvankelijk beweerde u dat u 's nachts vanuit uw dorp naar Jalalabad was vertrokken en dat u rechtstreeks naar het huis van de smokkelaar bent gegaan (CGVS II p.4), terwijl u tijdens uw volgende persoonlijk onderhoud dan weer beweerde dat u ongeveer in de namiddag naar Jalalabad bent gegaan met het openbaar vervoer (CGVS III p.7). Opnieuw wordt hierdoor geraakt aan uw geloofwaardigheid en wordt het CGVS in de overtuiging gesterkt dat u reeds vroeger uit Afghanistan bent vertrokken dan u ten overstaan van het CGVS beweert.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in het dorp Char Bagh, gelegen in het district Qarghayi van de provincie Laghman, niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan.

Over de feiten die u er zou hebben meegemaakt, legde u bovendien verschillende tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u al lang problemen had met de taliban, dat de problemen met de taliban al twee à drie jaar bezig waren toen IS naar uw dorp kwam en u ook met hen problemen kreeg (CGVS II p.6). U verklaarde dat de taliban u al één à twee jaar lang vroegen om mee te doen met hen voor IS u wilde rekruteren (CGVS II p.6,7). Dit terwijl u later dan weer beweerde dat er slechts een maand of iets minder is voorbijgegaan tussen de eerste keer dat de taliban u wilde rekruteren en de eerste keer dat IS u wilde rekruteren en dat u twee à drie maanden nadat de taliban u voor het eerst wilde rekruteren al uit Afghanistan bent vertrokken. U beweerde dat de taliban u daarvoor nooit persoonlijk heeft lastiggevallen (CGVS III p.19,20). Toen u werd geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, beweerde u dat uw problemen vroeger niet echt ernstig waren zoals in de laatste twee à drie maanden

(CGVS III p.20). Echter, dit is geenszins een afdoende verklaring voor de vastgestelde tegenstrijdigheid, aangezien u het eerder duidelijk al had over persoonlijke rekrutering door de taliban, wat volgens uw eigen beweringen de directe aanleiding was voor uw vertrek uit uw land (CGVS I p.13). Tijdens uw derde persoonlijk onderhoud meende u dan weer dat de taliban u al een eerste keer kwam rekruteren toen u 19 à 20 jaar oud was (CGVS III p.17). Aangezien u volgens uw verklaringen in 1991 bent geboren, zou dat dus al in 2011 moeten zijn geweest, wat dan weer zou betekenen dat u al meer dan vier jaar door de taliban werd lastiggevallen voor u uit uw land bent vertrokken. Al deze verschillende verklaringen vallen geenszins met elkaar te rijmen, waardoor het bedrieglijk karakter van uw asielaanvraag eens te meer wordt bevestigd.

Voorts verklaarde u tijdens uw tweede gehoor bij het CGVS dat IS vaak naar uw huis is gekomen, dat ze sommige maanden drie keer of zelfs meer langskwamen (CGVS II p.3), terwijl u tijdens uw derde persoonlijk onderhoud eerst beweerde dat IS niet bij u thuis is geweest, daarna dat u niet weet of ze bij u thuis zijn geweest om nog later dan te verklaren dat ze wel bij u thuis zijn langs geweest, maar dat dat slechts één of twee keer was, u was daar ook geen van beide keren bij aanwezig (CGVS III p.19). Wederom wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierdoor ondermijnd.

Ook zei u aanvankelijk dat, wanneer u IS van ver zag aankomen in de richting van uw huis, u ging onderduiken bij uw oom of bij de bureu. Toen ze dan bijna bij uw huis waren, sprong u over het muurtje en dook u onder bij uw bureu (CGVS II p.8). Tijdens uw derde persoonlijk onderhoud bij het CGVS beweerde u echter dat u bij de bezoeken van IS in uw huis telkens toevallig niet thuis was, u was net naar de bazaar of was op de landbouwgrond aan het werken (CGVS III p.19). Wel beweerde u dat, als u de mensen van IS zag komen, u zag dat al van ver aangezien uw huis op een heuvel lag, u samen met andere dorpelingen wegliep om zich ergens te gaan verstoppen. Jullie hadden geen specifieke plaats om zich te verstoppen, jullie liepen gewoon naar een huis één à twee uur verder, waar u een tijdje bleef wachten (CGVS III p.21). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen dat u gewoon bij uw buurman over het muurtje sprong wanneer IS op komst was, verklaarde u dat u verschillende keren bent weggelopen van IS en dat u zich dus ook bij uw oom en bij de bureu hebt verstopt (CGVS III p.21). Uw persoonlijke verklaringen eens te meer aanpassen wanneer u met tegenstrijdigheden wordt geconfronteerd is en blijft niet afdoende ter verschoning van vastgestelde inconsistentie en bevestigt enkel verder het bedrieglijke karakter van uw asielaanvraag.

(...)

De documenten die u neerlegt zijn niet van die aard dat ze de bovenstaande conclusies kunnen wijzigen. Er moet immers worden benadrukt dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielsrelaas herstellen. Daarenboven blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en dat tegen betaling eender welk document kan worden verkregen. Hierdoor is de relatieve bewijswaarde van Afghaanse documenten hoe dan ook gering en kunnen de taskara van u en uw vrouw niet als bewijs gelden voor uw beweerde recente herkomst uit het dorp Char Bagh in het district Qarghayi in de provincie Laghman. De documenten over de militaire loopbaan van uw vader betreffen enkel zijn job in het verleden, maar geven verder geen uitsluitsel over uw persoonlijke problemen of over de plaats waar u recentelijk nog zou hebben verbleven in uw geboorteland, Afghanistan.”

De informatie waarnaar verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift met betrekking tot de risico's voor mensen die als aanhangers van de overheid beschouwd worden en voor terugkeerders, kan niet dienstig in rekening worden gebracht, nu verzoeker in gebreke blijft zijn persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden.

In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift nog verwijst naar het feit dat zijn broer A.S.A. in België de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, merkt de Raad op dat ieder verzoek om internationale bescherming op afzonderlijke en individuele wijze dient te worden onderzocht, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst en de individuele elementen zoals aangebracht door verzoeker. De Raad stelt echter vast dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers individuele asielsmotieven, gelet op de omstandige motivering in de bestreden beslissing.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde recente herkomst uit het dorp Char Bagh, in het district Qarghayi in de provincie Laghman in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 12, p. 2; Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 10, p. 1-2; Notities van het persoonlijk onderhoud 3, stuk 5, p. 2, 9).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Een verwijzing naar zijn persoonlijke omstandigheden is dan ook niet dienstig.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig februari tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP